

ROTTERDAMSCH COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau du Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau : Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van ROTTERDAM doen te weten, dat op *Woensdag* aanstaande, den 27sten dezer maand, des middags ten twaalf ure, door Heeren *Officieren* van de Schutterij, die zulks met de meeste bereidwilligheid op zich genomen hebben, eene *algemeene Collecte* zal gedaan worden voor het fonds tot *aanmoediging van de gewapende dienst, en voor de gewetste Militairen in de Oorlogen die zoo in de Indiën als voor de onafhankelijkheid van ons Vaderland zijn gevoerd.*

BURGEMEESTER en WETHOUDERS voornoemd hebben aan de goede Burgerij dezer Gemeente slechts de gelegenheid om wel te doen aan te bieden, om zich verzekeerd te kunnen houden, dat hunne verwachting niet bedrogen zal uitkomen, maar achten het niet ondienstig de ingezetenen hierbij tevens indachtig te maken, dat het fonds waarvoor de collecte plaats heeft, niet is daargesteld en wordt aangewend om te doen wat de Staat verplicht is, maar om *buitengewone* belooningen uit te reiken aan hen die bij de verschillende oorlogen, zoowel in 1815 en 1831 als bij die in onze Oost-Indische bezittingen, lijf en leven voor het Vaderland hebben veil gehad.

Om die reden meenen zij ook bij deze gelegenheid weder bijzonder op ruime bijdragen te mogen aandringen, maar ook ten einde overigens de ondersteuning meer zouden kunnen worden uitgebreid, en hopen dan ook dat, zoowel hiervoor als om de ook steeds toenemende behoefte van het fonds, de belangstelling der Burgerij nu wederom zal blijken, en dat dus de Commissie in hare belangelooze werkzaamheden door milde en meer en meer aan de behoefte beantwoordende offers ook tevens tot ruime uitdeelingen zal in staat worden gesteld.

Rotterdam den 20 April 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
de Secretaris, de Burgemeester,
STORM VAN 'S GRAVESANDE. J. F. HOFFMAN.

De Militieraad over de kantons 10—14 in Zuidholland brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de vierde en laatste zitting van dien Raad zal gehouden worden op Dingsdag den 26 dezer maand, des voormiddags ten 10 ure, in het Oude-Mannenhuus.

Rotterdam den 19 April 1859.

De President van den Militieraad,
D. R. GEVERS DEYNOOT.

De zaak der wateraftappingen.

VII.

Bij de behandeling der Begrooting voor 1858 rigtte de Heer *Meylink* eene Nota tot den Minister van Buitenlandsche Zaken, waarin hij den Minister dankte voor het bewijs van belangstelling in den toestand van Limburg en Noord-Brabant, en het vertrouwen uitdrukte dat Zijne Excellentie, nu hij zich met eigen oog van de mate van het geleden nadeel had kunnen overtuigen, de gewichtige zaak, die het gold, dubbel ter harte zou nemen. De Heer *Meylink* eindigde met den Minister te verzoeken, zijn gevoelen omtrent de quaestie aan de Kamer te willen mededeelen. In zijn antwoord verklaarde de Heer *Gevers van Endegeest*, dat betreffende verscheiden punten de zienswijze van den Heer *Meylink* ook de zijne was. Maar er waren ook punten, waaromtrent de Minister een geheel verschillende meening koesterde. Hij erkende, dat de Belgen zoowel de irrigatie der Kempen, als de scheepvaart behartigden; maar dat maakte weinig uit, daar wij juist hetzelfde deden, al hadden dan ook de Nederlandsche bevoelvingen een veel geringer uitgebreidheid, dan de Belgische. Over de vraag, of de bestaande afleidingen al of niet met de tractaten en overeenkomsten in strijd waren, meende de Minister zich bij het hangen der onderhandelingen niet te kunnen uitlaten. De Minister erkent, dat de scheepvaart bij en om Maastricht zeer wordt bemoeijelijkt; dat de toestand der Maas bedroevend is: maar men behoorde niet te vergeten, dat de Zuid-Willemsvaart haar oorsprong verschuldigd is aan de van ouds bekende gebrekkige vaart op de Maas, en dat, al is deze verslimerd, de scheepvaart en de handel in die Zuid-Willemsvaart en in het later aangelegd canal latéral ruimschoots vergoedend vinden. De Minister heeft gezorgd, dat de directie van den waterstaat te Maastricht thans alleen 's nachts het water doorlaat. Wat betreft het aangeprezen middel, om of geen, of alleen het voor de scheepvaart benodigde water te Maastricht door te laten, „indien men te Maastricht „niet zooveel water doorliet als er benedenwaarts „werd afgelaten, was de belemmering der scheepvaart op de Zuid-Willemsvaart het gevolg.” — Buitendien, de beperking der door te laten hoeveelheid water is „een feitelijk middel jegens een naburigen Staat, niet aan te prijzen hangende de „onderhandelingen, waarin België, tot leedwezen der „Regering, wel is waar lang niet voortvarend is, „maar die toch op een billijke regeling van het „waterverbruik moeten uitloopen.” Verder is België bereid tot onderhandelen, enz., en berooft de barrage te Luik de Maas van geen enkelen druppel water, dan voor zooveel noodig is, het canal latéral te voeden.

Terecht werd tegen deze beweringen van den Nederlandschen Minister van Buitenlandsche Zaken door den Heer *Meylink* aangevoerd, dat wij, wel is waar, ook bevoelvingen op ons grondgebied hadden, maar slechts op een zeer kleine schaal: „het water wordt „slechts door kokers uit de vaart over de weiden ge- „voerd; en daarenboven wordt dat water weder op „eenigen afstand verder aan dezelfde Zuid-Willems- „vaart door gelijke kokers teruggegeven, zoodat dit „niets met de Belgische bevoelvingen gemeen heeft.” De gedeeltelijke of geheele sluiting der sluizen te Maastricht zou zeker tot een oogenblikkelijke belemmering of stilstand der scheepvaart leiden; maar dat zou men zich moeten getroosten. En buitendien, wanneer men te Maastricht slechts zooveel water doorliet, als de scheepvaart behoeft, en de Belgen gingen dan toch met hunne afleidingen voort, dan zou de vaart geheel worden gestremd, en zou men het tastbaar en onweersprekelijk bewijs erlangen, dat het water wel degelijk voor het grootste gedeelte op kunstmatige wijze naar de Belgische Kempen wordt afgevoerd. Te Luik wordt zeker niet meer water aan de Maas ontnomen, dan voor de voeding van het canal latéral noodig is: maar dat is het juist: tot die voeding is een alleraanzienlijkste watermassa noodig, omdat het canal latéral op zijne beurt weer de Zuid-Willemsvaart enz. van water moet voorzien.

Wanneer men de nota van den Minister leest, zou men waarlijk in den aanvang niet vermoeden, dat daar een Nederlandsche Minister spreekt. Dat er voor den Minister bezwaar bestaat, om hangende de onderhandelingen, zijne meening over de tractaten en overeenkomsten in 't publiek uit te spreken, nemen wij voor een oogenblik aan, en kunnen wij eenigzins begrijpen. Maar wij begrijpen niet hoe diezelfde Minister in het vervolg zijner nota zich er alleen op schijnt toe te leggen, om te bewijzen, dat het onregt, dat wij België verwijten, ook aan onze zijde aanwezig is; om de bezwaren, door een deel der Nederlandsche bevolking gedurende een aantal jaren ontwikkeld en aangedrongen, te verkleinen en te weerleggen; wij van onzen kant begrijpen niet, hoe het bij een Nederlandschen Minister van Buitenlandsche Zaken kan opkomen, zoodanige taal te voeren, zoodanige beweringen voorop te zetten, „hangende de onderhandelingen met België.” Zouden zij wel ongelijk hebben gehad, bij wie de lezing der nota van den Minister het vermoeden had doen ontstaan dat het (toenmalige) Gouvernement der Nederlanden het regt van België in dezen als gegrond beschouwde?

De zaak der wateraftappingen werd den 17den November 1857 door de Tweede Kamer in comité-generaal behandeld. Den 18den werden de discussies voortgezet: zij eindigden met de aanneming eener motie, door den Heer *van Wintershoven* voorgesteld en dus luidende: „de Kamer besluit, na de inlichtingen van den Heer Minister van Buitenlandsche „Zaken te hebben gehoord, de Regering dringend „uit te noodigen de belangen van Nederland bij de „regeling der aftappingen van water uit de Maas, „overeenkomstig de tractaten met kracht te handhaven.” Zonder hoofdfelelijke stemming werd die motie, bij de vroeger door den Minister aangenomen houding van het uiterste gewigt, aangenomen; zij kon, volgens den Minister, „aan de Regering, zoo „noodig, die kracht geven, dat de Regering, daar- „door wellicht geruggesteund, geruster kon blijven „voortgaan den weg te bewandelen dien zij had „ingeslagen” enz. In hoeverre de Minister den zin der motie wel begreep, kunnen wij, bij de bestaande geheimhouding omtrent de in comité-generaal gevoerde discussies, niet beslissen.

In de Eerste Kamer werd de quaestie den 23sten December eveneens in comité-generaal besproken en ook daar werden zij besloten door de aanneming eener motie van den Heer *Regout*, gelijkkluidend met de in de Tweede Kamer aangenomene. Reeds vroeger had de Heer *Gevers van Endegeest* in zijne Memorie van beantwoording van het Voorloopig Verslag omtrent Hoofdstuk III der Begrooting, aan de Eerste Kamer te kennen gegeven, dat de zaak der wateraftappingen nog steeds in statu quo was: onze Gezant te Brussel had herhaalde malen, het laatst bij missive van den 10den December, bij het Belgische Gouvernement aangedrongen op een antwoord betreffende onze laatste reclamatiën (van den 2den

Junij) en op de weder-bijeenroeping der gemengde commissie; doch tot hiertoe zonder gevolg.

Een treffelijk bewijs voor de zoo dikwerf beweerde welwillendheid en welgezindheid van het Belgische Gouvernement voorwaar! Den 2den Junij levert Nederland vertoogen over een reeds dikwijls besproken zaak in, en den 10den December heeft men België nog niet tot het geven van eenig antwoord kunnen bewegen!

Ons overzicht van deze zaak spoedt ten einde. In een laatste artikel zullen wij den tegenwoordigen stand der quaestie bespreken.

BUITENLAND.

LONDEN den 19 April.

Nadat het Hoogerhuis zich gisteren met eenige zaken van ondergeschikt belang had bezig gehouden, nam de Secretaris van Staat voor buitenlandsche zaken, lord Malmesbury, het woord, om de beloofde ophelderingen wegens den toestand van Europa te geven. Hij ving aan met zijnen dank aan de Pairs te betuigen dat zij hem het uitstel daartoe vergund hadden, hetwelk hij verzocht had ten einde die ophelderingen zoo volledig en naauwkeurig mogelijk te kunnen verschaffen.

Algemeen, dus ging hij voort, wist men dat sedert eenigen tijd de betrekkingen tusschen Frankrijk, Sardinië en Oostenrijk alles behalve vreedzaam zijn, terwijl daarentegen die van Engeland met de overige groote Mogendheden zoo hartelijk mogelijk waren. Wat Oostenrijk betreft, het valt niet te loochenen hoe die Mogendheid vergeten heeft dat zijn gedrag jegens Italië andere Staten tot voorbeeld had moeten strekken. De sedert langen tijd reeds slechte toestand van Italië is langs hoe meer verergerd en het noorden van dat Land het brandpunt van onophoudelijke verdeeltheden geworden. Voor eene Natie en een Ministerie als de Engelsche valt het hoogst moeilijk de politiek van een ander Volk goed te begrijpen, maar dit is zeker, dat de bemoeijing van het hoofd eener groote Natie de moeilijkheden nog vermeerderd heeft. De toestand is met den dag erger geworden, totdat het tegen het einde van februari noodzakelijk geacht werd lord Cowley naar Weenen te zenden, waar hij met den Oostenrijkschen minister Buol, als met zijnen persoonlijk vriend, in onderhandeling trad. Bovendien sloeg Rusland een Congres voor, en toen de baron van Brunnow hem, lord Malmesbury, den 22 maart dat voorstel officieel mededeelde, meende hij het niet te mogen afslaan. Hij gaf toen vier preliminaire punten in overweging, het eerste waarvan was dat maatregelen moesten genomen worden om het verbreken van den vrede tusschen Oostenrijk en Sardinië te voorkomen. Het tweede betrof de beste middelen tot ontuining van den Kerkelijken Staat door de Fransche troepen; het derde de hervormingen, welke in de Romeinsche en andere Italiaansche Staten zouden moeten worden ingevoerd, en het vierde de vestiging van eene Confederatie der Italiaansche Staten, ter hunner onderlinge beveiliging en ter vervanging der tusschen Oostenrijk en de Hertogdommen bestaande verdragen. Bovendien waren er nog eenige bijzondere bepalingen, op het bijeenkomen van een Congres betrekkelijk.

Eene der grootste zwagigheden was het punt der ontwapening, die wenschelijk geacht werd om met de noodige kaluïte te kunnen onderhandelen. Oostenrijk wilde eene algemeene ontwapening; Frankrijk meende dat het punt der ontwapening door het Congres moest overwogen worden. Hij, lord Malmesbury, stelde voor de zaak aan eene Commissie, uit een zeker getal hooge militairen zamengesteld, te overwerpen. Ten slotte werden al de Mogendheden het over alles eens, behalve over een enkel punt, namelijk de bepaling van den tijd waarop de ontwapening plaats moest hebben.

De Engelsche Regering achtte de ontwapening vóór het Congres noodig en ook dat de verschillende Italiaansche Staten, welke belangen zoo naauw in de zaak betrokken waren, aldaar vertegenwoordigd moesten zijn, gelijk reeds vroeger was voorgesteld dat zij daar toegelaten zouden worden, wanneer het Congres het noodig achtte hen te raadplegen, even als zulks op het Congres van Laybach en in 1830 ten opzichte van Holland en België geschied is. In dit voorstel lag voor de Italiaansche Staten niets beleedigends. Sardinië zou op het Congres niet vertegenwoordigd geweest zijn, maar, even als de overige Staten, afgevaardigden hebben kunnen zenden, om zijne wenschen of grieven ter kennis te brengen. Het heeft echter, nadat Frankrijk en Engeland het over het beginsel eens geworden waren, geweigerd te ontwapenen, op grond van niet op gelijken voet als de groote Mogendheden op het Congres te zijn toegelaten.

Lord Malmesbury besloot met zijn leedwezen te betuigen dat hij geene meer voldoende ophelderingen geven kon, maar plegtig kon hij betuigen dat de Regering alle pogingen tot voorkoming van een oorlog had aangewend, die geen gewone zijn zou, maar een welke voor de meest wilde theorieën en de meest overdreven gelukzoekers het ruimste veld zou openen.

Lord Clarendon betreurde den uitslag der ontvangene mededeelingen en kon niet begrijpen hoe de staat der zaken zoo somber zijn kon, daar toch alle Mogendheden gezegd werden het behoud des vredes even vurig te wenschen. Nu het zoover gekomen was wist hij niet wat een Congres zou kunnen uitrigten. Wilde men het grondgebied van Oostenrijk in Italië wijzigen, Oostenrijk zou dan het Congres van 1859 het regt ontzeggen om de bepalingen van 1815 af te schaffen. En wil men dat zijne troepen het grondgebied van den Paus

verlaten, welnu, daartoe heeft het zich immers reeds bereid verklaard, zoodra Frankrijk hetzelfde doen wil? Zijn Lordschap keurde de wijziging der Weener verdragen af, want zij hebben aan hun oogmerk beantwoord, door in noordelijk Italië een slagboom tegen Frankrijk op te werpen en Oostenrijk is toen met algemeene toestemming van Europa in zijne bezittingen bevestigd. Zoolang het de verdragen niet schendt moet het op den bijstand der andere Mogendheden kunnen rekenen, maar het mag de kleine Italiaansche Staten niet tot eene soort van leenmannen maken. Frankrijk werd door den spreker verantwoordelijk voor de gebreken in het Pauselijk beheer gesteld; in Sardinië zag hij niets anders dan de voorhoede van Frankrijk en zijns inziens zou de nederlaag van Oostenrijk Italië slechts van meester doen verwisselen. Hij eindigde met den wensch dat Engeland in het Congres door lord Malmesbury vertegenwoordigd zal worden.

De rede van lord Derby, die hierop volgde, had voornamelijk ten doel enkele punten in die van graaf Malmesbury nader op te helderen, andere in die van lord Clarendon eenigermate te wederleggen, of te betoogen hoe het met Englands eer en belangen strijden zou als die twisten welke een Congres voorafgaan nog langer voortduurden. „Het oogenblik,” zeide de eerste Minister, is gekomen waarop Engeland, hetwelk talrijke pogingen, talrijke voorstellen, — over welke alle ik thans niet spreken kan, — gedaan heeft, verkondigen moet dat de tijd der beuzelachtige woordentwisten voorbij is; dat het, na al zijne overredings-middelen te hebben uitgeput, al zijne krachten te hebben ingespannen om tot eene door het Parlement goedgekeurde oplossing te komen, zich met leedwezen aan eene tusschenkomst in zaken onttrekken moet, waarin het niet hopen kan dat zijne medewerking voortaan nuttig kan zijn, en dat het, gelijk het altijd deed, in het besef zijner volle onafhankelijkheid die maatregelen nemen moet welke het de geschikteste oordeelt.

Ook hij was van gevoelen dat de oorlog, wanneer die mocht uitbarsten, zich niet tot Italië bepalen, maar een der bloedigste, een oorlog van beginselen en hartstogten worden zou, die, in Italië aangevangen, zich weldra ver over deszelfs grenzen zou uitstrekken, totdat hij eindelijk geheel Europa omvatte. Engeland zelf kon het bezetten der oevers van de Adriatische Zee, of de veranderingen welke daar zouden kunnen worden gemaakt, niet onverschillig aanzien. Zijne belangen in de Middellandsche Zee zijn van dien aard dat zij de grootste waakzaamheid vorderen. — En verder zou de minste schending der Italiaansche grenzen geheel Duitschland, met het oog op de plegtige verdragen, ter hulp van den Duitschen Bond naar het slagveld roepen. Was dit eens gebeurd, wat zou er dan van België, wat van Zwitserland worden?

Als de oorlog uitbreekt, zoo luidde het slot der rede des eersten Ministers, dan moet Englands onzijdigheid, zoolang mogelijk, eene gewapende onzijdigheid blijven, die, onder elke omstandigheid, vergut datgene te verdedigen, welks verdediging de eer, de waardigheid en de belangen des Lands als de meest verdienste zullen aanwijzen. Hij hoopte vurig dat al die gevaren nog afgewend zullen worden. Eene zware verantwoordelijkheid zou op het hoofd der Mogendheid rusten, wier te verregaande eerzucht Europa de rampen van een bloedigen en langdurigen oorlog berokkende.

De mededeelingen, door den minister Disraeli ten opzichte der Europeesche zaken gisteren in het Lagerhuis gedaan, stemden, gelijk van zelf spreekt, hoofdzakelijk met die van lord Malmesbury en lord Derby in het Hoogerhuis overeen. Alleen wijde hij nog breder uit over de weigering van Sardinië om tot de schikking toe te treden en te ontwapenen, omdat het niet in het Congres werd toegelaten. Hr. Ms. Regering, voegde de heer Disraeli daarbij, is geneigd deze handelwijze van Sardinië zoo gunstig mogelijk uit te leggen, maar hij beschouwde die toch als dubbelzinnig. De hoop op het behoud van den Europeeschen vrede bleef, zeide hij verder, nog bij hem bestaan, en met genoege deelde hij mede dat de markies d'Azeglio als buitengewoon gezant van het Hof van Turijn in Engeland was aangekomen. De markies is een wijs en gematigd staatsman en zijne komst in dit oogenblik het vooruitzicht op eene vreedzame vereffening der geschillen gunstig. Ten slotte kon de Minister zijne vrees wel niet verbergen dat, als een oorlog gelijk de nu gevreesde uitbrak, een algemeene Europeesche oorlog Jaaruit ontstaan zou, maar hij herhaalde hoe het hem waarschijnlijk voorkwam, zoowel naar de krachtige uiting van den openbaren geest als naar de gevoelens der verschillende Mogendheden te oordeelen, dat het oorlogsgevaar nog ontheken zal kunnen worden.

Wat lord Palmerston, lord Russell en anderen op deze ministeriële rede hebben laten volgen is reeds genoegzaam medegedeeld. Na de behandeling van eenige zaken van materielen aard ging het Huis uiteen.

PARIS den 19 April.

Het artikel in den *Moniteur* van heden, waarvan de hoofdstrekkings per telegraaf werd medegedeeld, luidt in zijn geheel aldus:

„Nadat de vijf Mogendheden hunne toestemming hadden gegeven aan den voorslag van Rusland om de regeling der Italiaansche aangelegenheden op te dragen aan een Congres, achtten zij het noodzakelijk zich te verstaan ten aanzien van de grondslagen der aanstaande onderhandelingen over de Italiaansche zaak. (Hier volgt de opgave der 4 punten, zoo als zij door de Parijsche bladen en in ons nummer van dingsdag jl. zijn medegedeeld.) Later eischte het Weener Cabinet de voorafgaande ontwapening van

Sardinië, terwijl het verklaarde daarvan eene uitdrukkelijke voorwaarde te maken bij zijne toetreding tot het Congres. Daar deze voorwaarde van alle zijden bedenkingen uitlokte, werd zij door Oostenrijk veranderd in den eisch eener algemeene ontwapening vóór de opening van het Congres. De Engelsche Regering meende dat het genoeg was wanneer het beginsel der algemeene ontwapening werd aangenomen, onder voorbehoud om de uitvoering daarvan later, na de opening van het Congres, te regelen. Frankrijk aarzeld niet hieraan zijne toestemming te geven.

„Desniettemin heeft zich later een verschil van gevoelen geopenbaard over de vraag of de officiële toestemming van Sardinië, ten aanzien van het op deze wijze aangenomen beginsel, onontbeerlijk was of niet. De Keizerlijke Regering was van oordeel dat zij bilijkwijze van Piémont niet kon eischen dat het zijne adhesie schonk aan dat beginsel, zoo het niet tegelijk door de Mogendheden tot deelneming aan het Congres werd uitgenoodigd.

„Daar de Engelsche Regering er bij de Fransche sterk op had aangedrongen, om Sardinië te noodzaken vooraf het beginsel der algemeene ontwapening te erkennen, zoo heeft de Keizerlijke Regering geenszins geweigerd een nieuw bewijs te geven van hare vredelievende gezindheid en beloofde zij dezen nieuwen eisch te ondersteunen, onder voorwaarde dat men zich zou kunnen verstaan omtrent de deelneming aan het Congres door Sardinië en de overige Italiaansche Staten. Het was onder volkomen gelijksoortige omstandigheden dat Oostenrijk in 1820 bij de Conferentie van Troppan het initiatief nam van dergelijke voorstellen: Prins Metternich beweerde de noodzakelijkheid, de bilijkheid en het voordelige van eene uitnoodiging aan de verschillende Italiaansche Staten om Gevolmagtigden naar het Congres te zenden. Wij kunnen uit dit precedent de verwachting putten, dat de genoemde voorwaarde de algemeene toestemming zal verwerven.

„Bovendien kan de Keizerlijke Regering, wat de ontwapening betreft, nadat zij het beginsel heeft toegegeven, geene zwagigheden opperen nopens het oogenblik dat als het meest geschikte ter uitvoering kan worden beschouwd, en wanneer de Mogendheden van meening mogten zijn, dat daartoe nog vóór het Congres moet worden overgegaan, zoo zou zij van hare zijde geene reden vinden om zich niet naar deze wenschen te schikken.

„Alles doet daarom vermoeden dat, ofschoon ook alle zwagigheden nog niet zijn opgeheven, eene definitieve overeenkomst toch spoedig zal worden gesloten en dat niets zich meer zal verzetten tegen de bijeenkomst van het Congres.

De mededeelingen van den Moniteur, zoowel als die welke de Engelsche Ministers gisteren in de beide Parlementshuizen hebben gedaan, verspreiden eindelijk eenig licht over den tot heden zoo duister toestand. Ja, men kan dien toestand thans weder overzien, en zoo er al in de taal van sommige Engelsche Staatslieden en in het oordeel van een gedeelte der Engelsche pers nog vrij wat wantrouwen moge doorstralen ten aanzien van den vreedzamen afloop der tegenwoordige verwikkelingen, — men zal toch ditmaal de schuld niet kunnen werpen op de Regering van Keizer Napoleon, die in het bewustzijn van alles gedaan te hebben, wat tot instandhouding van den vrede dienen kan, nu ook in den Moniteur hare overtuiging kan en mag uitspreken, dat de voorstellen waaraan zij hare toestemming heeft gegeven, geene zwagigheid zullen ontmoeten bij Oostenrijk. Mogt dat het geval zijn, dan voorzeker zou de antipathie tegen de Oostenrijksche politiek, waarvan lord Palmerston, Gladstone, Duncombe e. a. gisteren in het Lagerhuis vrij ondbelzinnige bewijzen hebben gegeven, nog sterker worden, en zouden Oostenrijks kansen, om, hetzij bij het uitbarsten van den oorlog, hetzij bij de handelingen van het Congres, door Engeland ondersteund te worden, wel eens schipbreuk kunnen lijden op de bepaald anti-Oostenrijksche gezindheid van hen, die als de meest populaire woordvoerders der openbare meening in Engeland, hunne gedachten omtrent de bilijkheid van de Oostenrijksche heerschappij in Italië hebben uitgesproken.

De telegrafische tijdingen heden uit Turijn ontvangen en waarin niet minder een geest van verzoening en inschikkelijkheid doorstraalt, zoowel als de tegenwoordigheid van den gematigden en bekwaamen markies Massimo d'Azeglio te Londen, versterken nog de hoop op het behoud des vredes, die slechts weinige dagen geleden reeds in rook scheen te zijn verdwenen.

Intusschen zijn wij in de jongste weken zoozeer gewoon geraakt aan plotselinge wendingen en teleurstellingen, dat wij ook nu nog geen onbepaald vertrouwen op den goeden afloop zouden durven bouwen. Zoo is het ook met de Beurs, die heden op het artikel in den Moniteur was gerezen, maar zoo weinig vast in hare vredelievende opinie stond, dat de lager afkomende koersen van Londen genoeg waren om haar weder geheel uit het veld te slaan en met eene nieuwe daling te doen eindigen.

Zoo wij nog wantrouwen voeden, het is vooral tegen Oostenrijk dat, het zij dan te regt of ten onrechte, in al zijne handelingen blijf geeft van eene zoodanige vijandige gezindheid tegen Frankrijk en Sardinië, als alleen kan voortspruiten uit de overtuiging, dat een anti-Oostenrijksch belang in Italië, en vooral eerezucht en veroveringslust de drijfveren zijn der beide Regeringen. Een nieuw bewijs daarvan wordt door de Parijsche dagbladen gezien in de zending van den Aartsbischop Albrecht naar Berlijn, waarvan het oogmerk schier niets anders kan zijn dan om, op een oogenblik dat van andere zijden alles wordt gedaan om tot eene vredelievende oplossing te komen, te bewerken dat geheel Duitschland om Oostenrijk in het veld verschijne wanneer de oorlog uitbreekt, of dat Pruisen, in geval van een Congres, aan Oostenrijk zijne hulp verleene, wanneer het zijne concessien in de Italiaansche zaak tot de geringst mogelijke beteekenis zal trachten te reduceren.

Intusschen hebben de voorzigtigheids-maatregelen — om nu niet langer van krijgstoerusting te spreken — nog niet opgehouden. De generaal Trochu is naar de grenzen van Savoye vertrokken om er het commandement over zijne brigade te aanvaarden. Het 1ste regiment van het vreemdenlegioen is van Algerië te Bastia aangekomen, om daar tot nader order te blijven; het gerucht loopt dat er reeds 10,000 man op die wijze te Corsica zijn bijeengebracht, geheel gereed om op het eerste bevel van daar naar Genua — een zeer korten afstand, — te worden overgebracht.

Eindelijk zijn eenige ambtenaren van het ministerie van finantiën ter beschikking gesteld van de Sardijnische Regering, om de comptabiliteit van het leger op een geregeld voet te brengen.

— De heer de Beaumont Vassy heeft, ofschoon hij na het tegen hem uitgesproken vonnis daartoe het voornemen had te kennen gegeven, nog geene cassatie aangetekend; de termijn, welke hem gegeven is, is evenwel nog niet verstrekken.

— Men verzekert dat de instructie in de zaak van de effectenhandelaars der coulisses afgelopen en de beslissing van den regter van instructie eerstdaags kan te gemoet gezien worden. Men denkt dat de

zaak zal verwezen worden naar de correctionele rechtbank, onder beschuldiging van onregmatige bemoeijning met de functien der wisselagenten. Er wordt beweerd dat in deze belangrijke zaak 20 a 25 personen zullen teregt staan.

— Te Brienne zal eerstdaags een standbeeld van Napoleon I worden onthuld, dat in die stad is opgericht ter gedachtenis aan het verblijf van den toekomstigen veldheer op de militaire school.

— De dood van den graaf de Tocqueville, eerst voorbarig gemeld en later tegengesproken, heeft zich nu voor goed bevestigd. De graaf is gisteren te Cannes overleden, ondanks de zorgvuldige behandeling van den geneesheer Séves. Het lijk zal naar de bezittingen van den graaf in Normandije worden overgebracht, waar zich het familiegraf bevindt.

— Een eenvoudig horlogemaker in het kleine dorp Châtillonais heeft een even eenvoudig als vernuftig werktuig bedacht, waarmee een enkel werkman daags 200 paar klompen van allerlei grootte en fatsoen kan vervaardigen, die uitmunten door netheid en fijnheid van bewerking. Eenige fabrikanten in Troyes hebben zich reeds tot den uitvinder gewend om in het departement van de Aube eene groote klompenfabriek op te richten.

— De Pays heeft bijzondere brieven uit Hong Kong van 20 februari ontvangen, volgens welke de staat der zaken in China aanmerkelijk is verbeterd en de vreedzame expeditien naar verschillende omliggende dorpen de beste uitwerking gehad hebben. Dagelijks kwamen nieuwe afgezanten in de stad, om betrekkingen met de Geallieerden aan te knopen. Het Hof heeft de Vertegenwoordigers der Mogendheden doen weten, dat terstond na de bekrachtiging van het verdrag van Tientsing hunne Ambassadeurs te Peking toegelaten zullen worden, waar de voor hen bestemde paleizen, in eene wel wat afgelegen maar fraaie en gezonde wijk der stad gelegen, reeds in gereedheid gebracht zijn. Men verzekerde dat de baron Gros zich van Tientsing naar Yeddo begeven zou, tot uitwisseling van het tusschen Frankrijk en Japan gesloten verdrag, en dat hij dan bij den Keizer ten gehoorde toegelaten zal worden. Na Japan verlaten te hebben zou de baron Gros, met zijn gezantschaps-personeel, aan boord van de Audacieuse, door een ander stoomfregat vergezeld, over Suez en Alexandria naar Frankrijk wederkeeren.

Dezelfde briefschrijver berigt, dat de betrekkingen tusschen de Japansche Regering en de vreemdelingen langs hoe gunstiger werden en de hun reeds gedane inwilligingen bij een Keizerlijk edict nog meer zijn uitgebreid, door hun het wonen in de hoofdstad en verschillende andere steden, onder zekere bepalingen, toe te staan. Zelfs de heilige stad Mijedo, waar vroeger geen vreemdeling komen mogt, zullen zij op zekere tijden des jaars, maar niet gedurende dien der groote godsdienstige feesten, mogen bewonen.

KEULEN den 19 April.

De Aartsbischop Albrecht blijft, zegt men, nog tot donderdag te Berlijn. Laatstleden zaterdag avond had hij een onderhoud met den Pruisischen minister von Schleinitz, dat bijna vier uren duurde.

Volgens sommigen zou het doel der zending van den Aartsbischop Albrecht te Berlijn reeds zijn bereikt. Ook de overige Bondstaten zouden het eens zijn met de overeenkomsten tusschen de beide leidende Bondsregeringen gesloten. Als een gevolg daarvan verwacht men in de eerste dagen de bekendmaking van maatregelen om het gebied van den Bond tegen elke oorlogs-eventualiteit te beschermen. De bekende vier voorloopige punten (Engelsche lezing) zouden meer bepaald uitgewerkt worden, wanneer namelijk de pogingen der bemiddelende Mogendheden alsnog tot een bevredigend einde mogten voeren. Aan Oostenrijk zou, als equivalent voor de aanneming dier punten, de verzekering gegeven worden van militairen bijstand in geval van nieuwe en zich verder uitstrekkende eischen van de zijde van Keizer Napoleon.

In de Hamb. Nachrichten worden deze algemeene beginselen aldus tot eenige punten geformuleerd, opgenomen in een verdrag tusschen Pruisen, Engeland en Oostenrijk, waarbij laatstgemelde Mogendheid zich verbindt: 1º, hare bijzondere verdragen in Italië of op te zeggen of te veranderen in louter defensieve tractaten, met opheffing van het regt van interventie wat de binnenlandsche aangelegenheden betreft; 2º, voor hare geheele politiek in Italië het beginsel van non-interventie aan te nemen; 3º, hare stelling in Piacenza terug te brengen tot het bij tractaat erkende regt van er garnizoen te mogen leggen; 4º, de Pauselijke legatiën te ontruimen, gelijktijdig met het terugtrekken der Fransche troepen uit Rome en Civita Vecchia; 5º, de onschendbaarheid van het Sardijnisch grondgebied te erkennen op voorwaarde dat haar eigen grondgebied in Italië onschendbaar wordt verklaard; 6º, op een Europeesch Congres te beradenslagen over de verbetering van de gebreken in de staatsregelingen van Italië, uitgaande van het beginsel der soevereiniteitsregten der Vorsten en der onschendbaarheid van hun grondgebied. Daarentegen zouden Pruisen en Engeland zich verbinden om 1º Frankrijk en Piémont tot het bewaren van den vrede te stemmen; 2º, zich te verzetten tegen elke gewapende interventie van Frankrijk in Italië; 3º, wanneer Fransche troepen over de Alpen mogten trekken, als geallieerden van Oostenrijk aan Frankrijk den oorlog te verklaren.

Van eene andere zijde wordt echter te Berlijn beweerd, dat een dergelijk tractaat niet anders dan in de verbeelding bestaat, en dat alles nog even duister en onbeslist is, ook zelfs de vier punten, waaromtrent een verschil van lezing schijnt te heerschen, dat zoo gemakkelijk nog niet uit den weg geruimd zal kunnen worden.

— Volgens te Berlijn uit Napels ontvangen berigt, zouden de Koning en de Koningin van Pruisen gisteren van daar naar Rome terugkeeren, tot het laatst dier maand in die hoofdstad blijven, Venetië nog bezoeken en vervolgens de terugreis naar Pruisen aannemen. Omstreeks den 28 mei worden zij te Sanssouci verwacht. — Graaf Hendrik Frederik van Armin, Pruisisch werkelijk geheimraad, opperhofmeester, lid van het Heerenhuis en vroeger gezant te Weenen, overleed gisteren te Berlijn in ruim 67jarigen ouderdom. Hij onderscheidde zich door zijnen heldenmoed in den grooten bevrijdings-oorlog en werd ten jare 1841 in den Gravenstand verheven.

BRUSSEL den 20 April.

De Moniteur van heden komt op tegen de kwaadwillige geruchten, welke door sommige bladen der Oppositie worden in omloop gebracht ten aanzien van verdeeldheden, die in den boezem van het Ministerie zouden heerschen, en volgens welke er onder anderen geene de minste overeenstemming zou heerschen tusschen den nieuw benoemden Minister van oorlog, den generaal Chazal, en zijne ambtgenooten. Ten bewijze van dit bespottelijk verzinzel, zegt de Moniteur, haalt men o. a. aan een besluit omtrent den generaal Capiaumont. Daarna licht het officiële blad den waren loop der zaak toe, die hierop nederkomt dat de generaal Capiaumont (dien de Oppositie steeds heeft willen doen voorkomen als het slagtoffer der wraak

van het liberale Ministerie om de door hem aangenomen houding te Gent in de dagen toen het ministerie Dedecker gevallen is) reeds door den Minister van oorlog Berten met het kommandement van de tweede divisie infanterie te Mons werd bekleed en diensvolgens van de reserve in het kader van het active leger werd teruggevoerd. Thans is er niets anders gebeurd dan dat hem het tot nog toe niet beschikbare inkomen, aan dien rang verbonden, is verzekerd en hij voor het overige in zijn kommandement op nieuw bevestigd is.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 20 April.

De Globe heeft eene dépêche uit Turijn, volgens welke Piémont, ten gevolge der levendige onderhandeligen gedurende de laatste dagen, zich met het beginsel eener algemeene ontwapening heeft vereenigd. Ook de Morning Herald en de Daily News bevestigen dat Piémont, door Frankrijk en Engeland gezamenlijk daartoe uitgenoodigd, in de algemeene en gelijktijdige ontwapening die het Congres vooraf zou gaan bewilligd heeft, waardoor een der grootste hinderpalen tegen het behoud des vredes uit den weg zou zijn geruimd. De Times blijft de ontwapening nog altijd in twijfel trekken.

Het gerucht dat Engeland oorlogschepen naar Triest zou zenden, wordt bepaald tegengesproken.

Volgens berigten uit Bombay van den 26 maart had de verhooging der inkomende regten eene groote agitatie onder den handelsstand aldaar veroorzaakt. Er waren meetings gehouden om tegen den maatregel te protesteren en men maakte memoriën gereed om aan de Regering en het Parlement in het moederland te worden overgelegd.

De laatste sporen van den opstand waren nagenoeg geheel verdwenen. Alleen in Nepal bevonden zich nog 8000 opstandelingen, die door Jung Baha werden vervolgd.

De geldmarkt was ruimer voorzien; de invoeren kalm. Naar Katoen was veel vraag; vrachten onveranderd. Wissel 2 1/4 a 3/4.

PARIS den 20 April.

Volgens de Siècle heeft de Keizer gisteren een zeer bevredigend antwoord van Oostenrijk ontvangen, waardoor alle hoop bestaat op herstel der goede verstandhouding met Oostenrijk. Het voorstel, waarvan lord Derby gewaagde, zou een waarborg van Engeland en Frankrijk zijn, dat Oostenrijk gedurende de bijeenkomst van het Congres Piémont niet zal aanvallen.

LONDEN den 20 April.

KOFFIJ vast; Native 58/ a 63/; Rio 48/ a 54/. — THEE. Ord. Congo 14 1/2 a 14 3/4. — SUIKER en RIJST prijshoudend. — IN PEPER en PIMENT weinig handel. — SALKETER slaauwer. — IJZER 51/3. — OLIE als voren. — TALK in loco 54/6, op levering 54/9, najaar 55/. — GRANEN. Tarwe prijshoudend en Haver 6 d. lager.

LIVERPOOL den 20 April.

KATOEN. Heden zijn 6000 b. 1/16 d. hooger verhandeld.

ANTWERPEN den 20 April.

IN KOFFIJ en SUIKER weinig omgang. — GRANEN zonder verandering.

MADRID den 19 April.

Spanje 1 1/2 pc. 31.10; dito Binnenl. 3 pc. 41.30.

PARIS den 20 April.

Frankrijk 3 pc. 67.80. Spanje 1 1/2 pc. 29 3/4; dito Binnenl. 3 pc. 39 3/4.

LONDEN den 20 April.

Geconsolideerden 3 pc. 95 1/4 a 3/8. Spanje 1 1/2 pc. 30 1/4 a 3/8; dito Buitenl. 3 pc. 44 a 1/2. Mexico 3 pc. 20 3/4 a 21. Venezuela 4 1/2 pc. 42 1/2 a 43; dito Uitgest. 17 a 18.

WEENEN den 20 April.

Nationale Metalliek 5 pc. 74.70; Metall. 5 pc. 69. Wissel Londen f 116.50

FRANKFORT den 20 April.

Metall. 5 pc. 59 3/4; dito Nationale 63 1/4. Spanje 1 1/2 pc. 29; dito Binnenl. 3 pc. 38 3/4.

ANTWERPEN den 20 April.

België 2 1/2 pc. 51 1/2. Spanje 1 1/2 pc. 29 1/4; dito Binnenl. 39 3/4. Metall. 5 pc. 61 1/4; dito Nationale 5 pc. 65 1/2.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 20 April.

Z. K. H. de Prins van Oranje wordt morgen van zijn uitstapje naar het Nieuwe Diep in deze residentie terug verwacht.

— Eergisteren had aan het Departement van Marine plaats de aanbesteding van verschillende behoeften en materialen ten dienste van de directie der marine te Hellevootsluis en van inlandsche hennep en borstelwerk voor de directie der marine te Amsterdam. Die voor Hellevootsluis had plaats in 38 percelen, welke aan 37 inschrijvers werden gegund, en bestond hoofdzakelijk in metaal in staven, pek, loodwit, reuzel en verdere scheepsbehoefden, welke voor het meeren-deel per pond werden aanbesteed. De masten en verder groot houtwerk moest per stuk worden opgeleverd. De twee laatste percelen, bestemd voor Amsterdam, en waarvan de eerste bestond in afgeslagen inlandsche schilhennepe werd gegund aan de wed. Cool en Zoon te Rotterdam, voor f 43.38 per pond; het tweede perceel, bestaande in borstelwerk enz., werd gegund aan A. Zevenboom en Zoon te Amsterdam, voor f 304.90.

— Heden morgen hebben eenige kompanijnen grenadiers en jagers in de Maliebaan alhier, onder bevel van den generaal Duycker, exercitiën uitgevoerd.

— Morgen zal, bij gunstig weder, de artillerie wederom eenige voorbereidende oefeningen in de vlakte van Waalsdorp houden.

— Wij vernemen dat aan het kampement te Waalsdorp, den 15 juni aanstaande een aanvang nemende, ook eenige officieren van het regiment veldartillerie zullen deelnemen.

— Door het toenemend getal leden der Engelsche gemeente alhier, zal het kerkgebouw dier gemeente in de maand juli a. s. worden vergroot.

— De slager P. van der Stok alhier is door aankoop eigenaar geworden van den op de laatst te Rotterdam gehouden tentoonstelling van den Landbouw bekreunden os, die den heer Schiltman te Delfshaven toebehoorde en 1412 oude ponden woog. Men verzekert dat het een der zwaarste is, die voor het Paascheest zullen worden geslagt.

— De Hooge Raad der Nederlanden heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van E. Recknagel en P. J. L. Schouwenburg, requiranten van cassatie tegen een arrest van het Provinciaal Gerechtshof in Noordholland. De Raad heeft de drie aangevoerde middelen van cassatie niet aannemelijk bevonden, doch uit aanmerking van verkeerde toepassing van art. 139 Code Pénal het beklagde arrest vernietigd, voor zoover alleen de qualificatie betreft, en de beide requiranten schuldig verklaard, de eerste aan het bedriegelijk namaken van bankschriften, en de tweede aan medeplichtigheid aan die misdaad door het des bewust uitgeven van die valsche bankschriften, en hen te dier zake veroordeeld, de 1ste tot tuchthuis-

straf van 12 jaren, de 2de van 6 jaren; voorts de 1ste tot betaling van 12 geldboeten en de 2de van 6 geldboeten, ieder van f 50; met veroordeeling in de kosten en met bevel dat een extract uit het arrest van den Raad zal worden gedrukt en aangeplakt te 's Gravenhage en te Amsterdam.

ROTTERDAM den 20 April.

Heden namiddag ten ruim half twee ure werd alhier in de groote zaal van het Zeemanshuis eene algemeene vergadering van deelhebbers in dat huis gehouden, welke vergadering, behalve door deelhebbers, ook door eenige andere belangstellenden en onder anderen door verschillende stuurlieden werd bijgewoond.

De heer P. H. Tromp, voorzitter der commissie van bestuur, deelde na de opening der vergadering mede, dat Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, de Beschermheer der inrigting, door eene lijk ongesteldheid, uit hoofde van welke hij het huis moest houden, verhindert werd tegenwoordig te zijn, wat met leedwezen werd vernomen.

De secretaris, de heer J. F. Plate, las daarop in de eerste plaats de notulen voor der vorige algemeene vergadering, welke werden gearresteerd, en deelde vervolgens het verslag over het afgelopen jaar mede, welk verslag wij hier om de belangrijkheid der inrigting die het geldt en om de daarin voorkomende interessante mededeelingen in zijn geheel opnemen. Het luidde als volgt:

„Ten derden male de eer hebbende verslag over het Zeemanshuis uit te brengen, strekt het der Commissie van Bestuur tot genoegen, u den voortdurenden bloei en vooruitgang dezer inrigting te kunnen berigten.

Het aantal zeelieden, in het Zeemanshuis opgenomen, is toch tegen het voorgaande jaar verduubbeld, en bedroeg 702, terwijl het aantal kostdagen 13408 beliep, als: in januarij 886, februarij 1058, maart 1596, april 1112, mei 1304, juni 1202, juli 1290, augustus 670, september 1000, oktober 1014, november 1224, december 1052, te zamen 13408 dagen, tegen 6746 dagen in 1857; derhalve waren gemiddeld 37 zeelieden in het Huis, terwijl elk hunner 19 dagen daarin verbleef.

De drukste maand was maart, terwijl in november somtijds 74 zeelieden gelijktijdig zich in het Huis bevonden.

130 zeelieden kwamen ten tweede, 24 ten derde en 4 ten vierde male in het Huis hun intrek nemen.

De ontvangsten voor logies- en verteringskosten bedroegen f 13340.69 tegen f 6938.69 in het vorige jaar. De gelden, voor rekening van schepelingen in de Spaarbank belegd, bedroegen op 31 december 1858 f 4305.51.

De Zeeverkondigende School der Gemeente, in ons Huis gevestigd, trekt meer en meer leerlingen, welke in onzen ijerigen directeur, tevens leeraar aan die School, groote hulp vinden om zich die kundigheden, voor officieren onontbeerlijk, eigen te maken.

Over het algemeen kunnen wij niet dan tevreden zijn over het gedrag der zeelieden in het Huis opgenomen, en indien zich eenige weinige kenmerken door overdreven eischen, betoonde zich verreweg het grootste aantal tevreden en dankbaar voor het aldaar genotene.

Sedert eenigen tijd werden des zondags, in eene afzonderlijke kamer door geestelijken en leeraren der verschillende gezindheden, godsdienstige toespraken gehouden aan diegenen der zeelieden, welke zich daartoe aanmeldten. Dit aantal was niet onbelangrijk. Wij stellen het ons ten pligt die Heeren hierbij openlijk onzen dank voor hunne medewerking tot ons doel te betuigen.

Over het personeel valt over het algemeen niet dan lof te vermelden. Van den heer directeur zullen wij alleen opmerken, dat wij steeds in hem den ijerigen, zorgvollen en gemoedelijken man vinden, van het belang zijner roeping doordrongen en ondanks alle bezwaren in zijne moeijelijke taak volhardende.

Niettegenstaande den vooruitgang onzer inrigting hebben de inkomsten onze uitgaven nog niet konne dekken. Het is echter bemoedigend op te merken, dat het deficit, dat verleden jaar nog f 3682.90 bedroeg, dit jaar slechts f 953.86½ beloopt. Het saldo in kas was op ult. december f 2590.82½.

Dit resultaat is echter niet verkregen zonder de inning van jaarlijksche giften en contributiën van heeren lezers en cargadoors. Hartelijken dank zijn wij hun daarvoor schuldig en hopen steeds op de voortdurend hunner hulp.

Onder de blijken van sympathie melden wij in de eerste plaats het vereerde bezoek van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning. Het deed ons goed dit Vorstelijk blij van belangstelling in den zeemanstand te ontvangen. Z. M. heeft het Huis in al zijne bijzonderheden bezigtigd, zich minzaam met de aldaar aanwezigen onderhouden, en herhaalde malen zijne hooge tevredenheid over, en belangstelling in onze inrigting gelieven te betuigen.

Van verschillende kanten ontving het Huis geschenken, als: de vroeger toegezegde kegelbaan; eene schilderij (de Helena), van den heer van den Arend; eene dito (Terugkeer van den Zeeman), en eene dito (Hollands Rijkdom), van den heer P. H. Tromp; eene dito (Hollands Rijkdom), eene dito (Zeemans Psalm), eene dito (Justinus van Nassau), eene kaart van Europa, eene Wereldkaart en eenige boeken van den heer E. B. Swaluc; eene schilderij (Jacob Former), van den heer H. van Rijkevorsel; eene Wereldkaart met aantekeningen volgens Maury en eenige boeken van den heer kapit.-luit. Janssen, 50 deelen Tijdschriften van den heer Bazendijk; 35 dito van de heeren Gebr. Hendriksen; 2 dito van de heeren Gebr. Voorn Boers; Cook's Reizen met Atlas; Verhuels Reizen en 1000 exemplaren Toespraak aan den Zeeman, van de heeren M. Wijt & Zonen; eenige exempl. over Zeemanshuizen van het Tractaat-Genootschap; eenige boeken van den heer R. P. Mees; eenige dito van den heer Ostertag; een boekje van den heer Sweys; benevens 4 queuen en 4 ballen voor de biljard, en eene kaart van onbekenden.

Bij onze algemeene aanbeveling onzer instelling aan heeren lezers, nemen wij de vrijheid het wenschelijke onder hunne aandacht te brengen, om de afbetalingen, zooveel mogelijk, in het Zeemanshuis te doen plaats vinden, en door hunne gezagvoerders de voorkeur bij aanmonstering aan zeelieden uit het Zeemanshuis te doen geven. Wij behoeven hen niet te wijzen op den goeden invloed, die beide deze middelen op den bloei onzer inrigting hebben moeten.

Ingevolge art. 7 der statuten zullen in juni aanstaande door het lot daartoe aangewezen als leden van bestuur aftreden de heeren J. R. Veder en C. Vlierboom. Ter vervulling der daardoor opgevalen plaatsen stellen wij u voor:

In de plaats van den heer J. R. Veder, de heeren E. Suermoudt en A. Moens, en in plaats van den heer C. Vlierboom, de heeren D. Keus en H. Hoogerwerff.

Wij kunnen, Mijneheeren, niet dan eenen tevreden en dankbaren blik op den afgelegden weg slaan. Bij

veel tegenstand heeft het ons niet aan aanmoediging ontbroken. Reeds in de eerste dagen na de opening van het Zeemanshuis ondervonden wij die aanmoediging in een voorval, dat wij ons veroorloven u bij het einde van dit verslag mede te deelen.

Bij de afbetaling in het Zeemanshuis eener equipage bevond zich een matroos in dusdanigen beschoonen toestand, dat hij bijna geen besef had van hetgeen er rondom hem omging. Onze wakkere directeur, begrijpende dat, indien hij zoo het Huis verliet, hij groot gevaar zou loopen des anderen daags weinig meer van zijn ontvangen gagie, ongeveer f160, terug te vinden, besloot hem, met behulp van een zijner landslieden, in het huis woonachtig, aldaar te houden, en bragt hem, bijna in eenen bewusteloozen toestand, op een der kamertjes, terwijl hij zijn geld in bewaring nam. Den volgenden morgen was die matroos zeer verwonderd zich aldaar te bevinden, doch besloot, op aanraden van den directeur, in het huis te blijven, en vroeg hem dagelijks zooveel van zijn geld als hij lust had te verteren. Na twee of drie dagen gaf hij zijne bevreemding te kennen, dat zijn geld nog niet op was, zeggende dat, sedert drie jaren dat hij van Rotterdam voer, het nooit langer dan drie dagen geduurd had. Hierover nadenkende, begreep hij dan toch, dat dit geld nuttiger te besteden was, en besloot met het overschot, zijnde ongeveer f100, zijne oude moeder in Munsterland, die hij, sedert hij varende was, nooit meer was gaan zien, te verblijden, en werkelijk vertrok hij den volgenden morgen over Utrecht daarheen. Ziet, Mijnheeren! die zoon, die tot zijne oude moeder wederkeerde, was ons de schoonste triumph op onze tegenstanders en ons als een blijk, dat de zegen van boven op onze arbeid rust."

Na de voorlezing van dit verslag bragt de Voorzitter den heer Plate daarvoor dank en noodigde de Vergadering uit alnu over te gaan tot de benoeming van twee leden der commissie van bestuur in de plaats van de heeren J. R. Veder en C. Vlierboom, die ingevolge gehouden loting met junij aanstaande zullen moeten aftreden en volgens de statuten eerst na verloop van een jaar weder herkiesbaar zijn. Volgens de statuten had het bestuur voor de benoeming van twee nieuwe leden twee dubbeltallen opgemaakt, dus zamengesteld: 1°, de heeren E. Suermont en A. Moens, en 2°, de heeren D. Keus en H. Hoogerwerff. Bij stemming werden de heeren E. Suermont en D. Keus met 14 van de 15 stemmen benoemd.

Wijders deelde de Voorzitter de rekening en de balans over 1858 mede, bereids door eene commissie uit de deelhebbers nagezien en accoord bevonden, en bragt den penningmeester dank voor diens bemoeijingen ten deze.

Daarna werd eene commissie benoemd, om aan het einde dezes jaars de rekening over 1859 na te zien. Alvorens verder te gaan meende de Voorzitter nu een woord van dank te moeten brengen aan de beide leden van het bestuur die zouden aftreden. Eerst rigtte hij zich tot den heer C. Vlierboom, die nog slechts korten tijd lid des bestuurs geweest was, en gedacht daarbij den medeoprichter van het Zeemanshuis, den heer Caspar Vlierboom, die ook zooveel tot heil der inrigting had bijgebragt. Daarna richtte hij tot den heer Veder wendende, bragt hij ook dezen eene welverdiende hulde; de heer Veder had ook hier weder getoond hoe veel hij voor zaken van administratie waard was; de Voorzitter noemde hem den steun en den staf bij de oprigting der instelling, en hem had men grootendeels het tot stand brengen der inrigting te danken. Zijn voorbeeld mogt men steeds voor oogen houden.

De heer Veder betuigde zijnen dank voor het tot hem gesprokene; hij achtte het een groot voorrecht als lid des bestuurs van het Zeemanshuis iets te hebben kunnen verrigten voor den zeemansstand, welken hij hoog achtte; in zijne betrekking van bestuurder had hij ruimschoots de gelegenheid gehad het nut der inrigting meer en meer te leeren waarden,

zoodat hij die niet genoeg kon aanbevelen. Dat van het Zeemanshuis een druk gebruik gemaakt werd, zout voor hem de grootste voldoening zijn voor zijne bemoeijingen ten deze.

Zoowel de toespraak des Voorzitters als het antwoord van den heer Veder werden luide toegejuicht. De Voorzitter berigtte verder nog, dat het verslag en de rekening als naar gewoonte voor de deelhebbers zouden worden gedrukt.

Aangenaam was het de Vergadering wijders te vernemen, dat gisteren nog twee prachtige cadeaux aan de inrigting waren geschenken, namelijk door het lid des bestuurs den heer Wambersie eene prachtige biljart, welke bereids in de gezelschapszaal geplaatst was, en van den heer mr. P. G. J. Hoog van ter Aar, met eene begeleidende missive, het Leven van de Ruyter, door G. Brandt.

Ten slotte zeide de Voorzitter nog, dat ook in de eerste maanden dezes jaars reeds weder vooruitgang te bespeuren was in het bezoeken van het Zeemanshuis en dat daar thans 60 man gehuisvest waren. Namens het bestuur beval hij de zaak in de voortdurende medewerking aan en drong er bij heeren reeders op aan dat zij bij voorkeur matrozen uit het Zeemanshuis op hunne schepen plaatsen zouden.

De heer A. van Rijkevorsel Hz., de president van de Kamer van koophandel, die de vergadering mede bijwoonde, verzocht nu het woord en bragt in warme taal dank aan het bestuur en den directeur voor hunne zorgen ten beste der inrigting, voor welker bloei hij de beste wenschen uitte.

Daarna sloot de Voorzitter de vergadering.

Den 15 mei eerstkomende zal alhier op het schip Alcor, gezagvoerder T. J. van Oppen, embarceren een detachement suppletietroepen, sterk 125 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den kapitein der infanterie P. G. van Harreveldt, medegeleiders de 2de luitenanten der infanterie J. F. D. Engelhard en T. J. S. van Heumen, en de officier van gezondheid 3de klasse P. D. Lusink.

Uit het vroeger medegedeelde twaalfal predikanten heeft de algemeene kerkeraad der Ned. Hervormde gemeente alhier heden het volgende zestel geformeerd: dd. N. Beets, th. dr., te Utrecht; B. J. Adriani, te Utrecht; W. T. van Griethuysen, te Harlingen; J. C. Diehl, te Leerdam; F. W. Merens, th. dr., te Baarn, en A. G. Jans, te Westzaan.

Z. M. heeft benoemd: tot hoogheerraad van Delfland, den heer L. H. Viruly van Keenenburg; tot hoogheerraad van de vijf Heerenlanden, den heer mr. E. C. van Baerle; tot hoogheerraad van den Alblasterwaard met Arkel beneden de Zouwe, den heer C. van Houweling; tot hoogheerraad van den Krimpenerwaard, den heer G. L. van Oosten Slingerland van Cabauw en Zeventer; tot hoogheerraad van Schieland, den heer F. van Vollenhoven; tot voorzitter van het polderbestuur van Oud IJkerkingen, den heer J. A. van Weel; tot hoogheerraad van Rhijnland, den heer jhr. mr. D. T. Gevers van Endegeest.

Binnen weinige dagen worden verwacht de antwoorden der Regering op het voorloopig verslag der Kamer ten aanzien van de spoorwegen, waarbij gevoegd zullen zijn: 1°, de gewijzigde concessie Sloet-Reuchlin (Noorderspoorweg) en voorloopige concessie Bredius-Sypstein (Zuiderlijn en Zeeuwisch-Limburgsche).

Men verneemt dat de Regering aan de Tweede Kamer heeft aangeboden een wetsontwerp tot regeling van de lootsdienst voor zeeschepen.

De Ministers van Kolonien en van Buitenlandsche Zaken hebben, ter voldoening aan het 2de lid van

art. 57 der Grondwet, van wege Z. M. aan de Tweede Kamer afschrijven doen toekomen van den Nederl. tekst der additionele overeenkomst en van het vervolg daarop op 16 oktober 1857 tusschen Nederland en Japan gesloten, waarvan de acten van bekrachtiging op 30 oktober 1858 te Nagasaki door de wederzijdsche gevolmagtigden zijn uitgewisseld, blijkens het mede overgelegde proces-verbaal der uitwisseling. In het belang eener juiste kennis van het standpunt, waartoe de door Nederland voortgezette onderhandelingen met Japan geleid hebben, is tevens aangehouden een afschrift van het nader tractaat tusschen Nederland en Japan, dat op 18 augustus 1858 te Jeddo is gesloten, benevens van de daarbij behorende handels-regulatiën, bestemd om, nadat de acten van bekrachtiging daarvan zullen uitgewisseld zijn, met 4 julij dezes jaars in werking te komen.

Al deze stukken zijn bereids vroeger door de Javasche Couranten medegedeeld.

Door den heer P. Regout is weder in druk uitgegeven eene verzameling van adressen, getiteld: „De bezwaren van de Nederlandsche industrie tegen het wetsontwerp tot herziening van het tarief van in- uit- en doorvoer, tweede verzameling." Door den verzamelaar is daarbij eene voorrede geschreven, waarin hij al de bezwaren uiteenzet welke tegen dat wetsontwerp bestaan: aan het slot van de voorrede rigt de heer Regout, die insgelijks lid van de Eerste Kamer is, zich tot de Kamer in de volgende bewoordingen: „De Eerste Kamer der Staten-Generaal is een hecht bolwerk in het constitutioneel staatsleven tegen overijling en het doordrijven van denken, beelden van een dag. Zij zal de groote en gewichtige nadeelen overwegen, die de tarief-herziening, na zich kan slepen. Het is gemakkelijker af te breken hetgeen door jaren vlijt en inspanning en kapitaal is tot stand gebragt, dan het nuttigste middel van volksbestaan in het leven te roepen. „Zij zal zich herinneren, dat zij niet alleen op politiek terrein, maar daar waar het ook geldt de stoffelijke belangen, haar veto meer dan eens heeft uitgebragt, en dat zij onzen Minister van Financien meermalen heeft teruggehouden. De wetten op den invoer van visch en de zegelwet, om niet van andere te spreken, gaven het bewijs, dat de belangen van handel en nijverheid zorgvuldig door haar worden behartigd. „Zij zal begrijpen dat freetrader te zijn, eene bloote klank is, die men uit den vreemde heeft overgenomen, maar dat het in de eerste plaats pligt is Nederland te zijn en te zorgen voor de belangen van de werkende klasse. Het brood, door arbeid verdiend, is de grondslag van rust, orde en welvaart. Mogt zij, Zijne Majesteit onzen geliefden Koning verzoeken, het wetsontwerp tot herziening van het tarief van regten op den in- uit- en doorvoer in nadere overweging te willen nemen, — zij zal den wensch van duizenden in den Lande verhooren."

Beroepen bij de Hervormde gemeente: te Schraard in Friesland ds. W. Sipkens, pred. te Hijaard: te Ruinerwold in Drenthe ds. C. P. de Groot, pred. te Boornbergum.

Naar men verneemt is aan dr. J. P. N. Land, die vroeger reeds ten behoeve der Akademische bibliotheek te Leyden bij de Londensche boekeryen is werkzaam geweest, thans eene belangrijke betrekking bij het bestuur van het Nederlandsch Bijbelgenootschap opgedragen.

De gisteren te Gorinchem plaats gehad hebbende paardenmarkt was druk bezocht. Vele goele en schoone paarden waren aanwezig; de handel was echter niet druk, door de hooge prijzen, welke bedongen werden. De verkoopers hielden zich getierd, daar zij van meening zijn dat de paarden nog duurder zullen worden, door de behoefte die op het oogenblik in het buitenland bestaat.

Onder de zeetijdingen is reeds melding gemaakt

van verscheiden schipbreuken, welke door den storm van 11. vrijdag ook op de Friesche kust hebben plaats gehad. Daarentrent wordt uit Harlingen nog het volgende geschreven:

Onder de voorbeelden van bijzondere bewaring vermelden wij de redding der equipage van de hier te huis behorende hektjalk het Vertrouwen, kapit. H. Ploeg. Vrijdag morgen verliet dat vaartuig met nog zes andere schepen (waarvan men tot nu niets weet) de reede van het Vlie. Toen de storm opstak keerde hij terug om, zoo mogelijk, weder binnen te komen, hetwelk gelukte. Een Spaansche schooner volgde zijn voorbeeld, maar geraakte aan den grond. Kapit. Ploeg zag dit, keerde terug en had het geluk de equipage, bestaande uit tien man, te redden. Niet lang daarna geraakte hij echter zelf aan den grond, en naauwelijks hadden de Spanjaarden bemerkt, dat het schip in zinkenden toestand verkeerde, of zij sprongen in hunne eigene boot, gevolgd door een der beide scheepsojongens van kapit. Ploeg. Zij sneden, mischien in de verwarring, ook de vanglijn los der boot, die bij het schip behoorde, en waarin zich de stuurman bevond, om die tot vertrek gereed te maken. Beide booten werden nu door den golfslag voortgezweept en waren weldra aan het Vertrouwen, waarop zich nog kapit. Ploeg, een matroos, een jongen en de Engelsche loods van het verongelukte Spaansche schip bevonden, uit het oog.

De Spanjaarden ontmoetten weldra eene ledige boot, die zij aanhielden. Hun kapitein wilde nu eenige manschappen daarin doen overgaan, maar zij verklaarden allen bij hunnen bevelhebber te willen blijven. Daarop ging de scheepsojongen van kapit. Ploeg er alleen in over en verdween weldra uit hun oog. Zijn moed werd echter beloond. Achter Makkum sloeg hij over een haard; bij de tweede haard sprong hij uit de sloep en kwam behouden op den zeedijk en vervolgens te Makkum, waar ook de Spanjaarden aankwamen. Gisteren morgen werd kapit. Ploeg met zijne bijhebbers door de Vlielanders loodschuit n.º 6 gered en hier aangebragt. Zij hadden den geheelen nacht in den mast gezeten. Nu werd nog alléén de stuurman vermist, over wiens lot men zeer bezorgd was; maar gisteren avond keerde ook die hier gezond terug. Hij was, nog vrijdag avond, behouden te Woum aangekomen. Allen mogen zich dus in hun behoud verheugen, en groot is de blijde deelneming, die hunne, bijna wonderdadige redding, hier heeft verwekt.

Bij den burgerlijken stand te Groningen heeft zich de opmerkelijke bijzonderheid voorgedaan, dat een doofstomme, weduwnaar van eene doofstomme, voor eenige dagen is hertrouwd met eene doofstomme vrouw.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 20 April.

OVERLEDEN: P. Kempenaars, wedr. van D. van den Dunge, 63 j. — C. Borsje, j.m., 44 j. — J. de Hoog, vrouw van P. Schijvenaars, 37 j. — P. Emans, man van A. M. Scheffer, 44 j. — J. C. Corie, j.d., 44 j. — G. Krijgsman, z., 1 m. — M. Kobbé, z., 1 m. — G. van Hees, d., 5 m. — E. C. Gilbers d., 8 j. — G. E. van Schaik, d., 4 m. — J. F. Geerling, z., 9 j. — J. H. Lotz, z., 11 m. — M. J. Zuidhoek, d., 1 m. — C. Westphal, z., 1 m. — B. Deyll, j.d., 60 j. — J. Horselenberg, d., 2 m. — P. C. Bakker, d., 2 m. — W. L. L. Daniels, z., 1 j.

BEVALLEN: A. M. J. de Groot, geb. Vos, d. — J. Storm, geb. Don, d. — L. Klunk, geb. Bouwens, d. — M. Helder, geb. Fein, d. — C. A. van Oostrum, geb. Janssen, z. — H. C. Ziekman, geb. Braams, z. — J. Kneyber, geb. Dekker, d. — J. Poortman, geb. Kist, z. — M. E. Pons, geb. Wolter, z. — C. Hapfel, geb. de Vries, z. — M. Kruit, geb. van Hanswijk, z. — C. van Boogerijen, geb. van Hoogstraten, d. — S. van Gelderen, geb. Verbrugge, d. — J. Haenen, geb. van den Born, z. — S. Zoest, geb. de Sterke, d. — H. Sax, geb. van Trommel, d. — J. C. de Groen, geb. de Kanter, z. — A. M. C. Maltha, geb. Tichelkamp, d.

Scheepstijdingen.

Brouwersh. (O.) Aang. 20 april Vesta, Gerrebrands, Hellevoet Vertrokken. 20 Zeeland, Hazewinkel, Batavia Elise Susanne, v. Boven Fagg, Hellevoet Cairo, Wooster, dito **Hellevoet.** (O.) Aang. 20 april Concordia, Clausen, Holbeck (heeft gisteren op Scheelhoek aan den grond gezeten, doch is heden morgen vlot gekomen.) Vitus, Svendsen, Trelleborg Dannebod, Holm, Roeskilde 5 Söstre, Levinsen, Assens Eliza Cornish, Miller, Sunderland Persverance, Lord, Newcastle Earl Talbot, Manson, dito Betsey & James, Rayne, dito Mars, Turnbull, dito Caesar, Chater, dito August & Charlotte, Kubrt, Wolgast Johanna, Backofen, Stralsund Karen Kirstine, Larsen, Odensee Regina, Claussen, Libau Charles, His, Memel Anna Christine, Jörgensen, Ystad Diadem, Hooghead, Newcastle Aurora, Brinck, IJstad Cairo, Wooster, Brouwershaven Elise Susanne, v. Boven Fagg, dito Vertrokken. 20 Vesta, Gerrebrands, Brouwershaven Earl of Auckland (st.), London Seahorse (st.), Hull Maria Magdalena, Willenbrink, Batavia Volharding, Litzow, St. Brieux N. R. Gazfabrick, de Goede, Newcastle Wijbrandina Reyna, Bruins, Koningsb.

Henriette Louise, Dekker, avontuur **Maassluis** (ONO) Vertr. 20 april Edgar, M'Kay, Newcastle City of Rotterdam, Arnold, dito Timbuctoo, Appleyard, dito Rebecca Elizabeth, Dawson, dito Mary, Stephenson, dito Leveret, Gale, dito Arrow, Hall, Sunderl. Deux Louises, Gilbey, dito Jeune Hortense, Bruand, dito Maxim, Cleet, Shields Thetis, Johnson, Seaham Matchless, Tinkler, dito Mareo, Richardson, Shoreham Hendrika, Huismann, Nantes Nijverheid, Stribos, Noordzee Farewell, Willis, avont. Mette Elisabeth, Mortensen, dito Normandie, Cresty, dito Teazer, Broadhead, dito Lina Monberg, Hoy, dito Catharine, Sværre, dito Familien, Thomsen, dito (allen wel in zee.) **Zierikzee** Aangek. 18 april Star, White, Shields n. Brouwershaven Vertrokken. 19 Clemens, Persoons, Newcastle **Texel** (W.N.W.) Aangek. 19 april Preciosa, Möller, Noorwegen Vrouw Helena, Kraan, dito Citizen, Wilbrughley, London Vertrokken. 20 Doctrina & Amicitia, Strootman, Batavia Emma, Hall, London Samuel Spyvel, Jewells, Newcastle Prince Albert, Svendsen, dito Emma, Pritchard, dito Ospray, Davidson, dito Mayor, Erkinson, dito Richard Mount, Canney, dito Albatross, Brown, Sunderland

Gouv. v. Ewijk (st.), Hull Active, Hendriksen, Noorwegen Grevende Karen, Wedel, Roed, dito Grev. Wedel Jarlsberg, Bjønness, dito Prints Oscar, Agerup, d.º Amstel (st.), Harburg Freya, Gjersoe, Frederikstad Amor, Meijer, Rey **Nieuwe Diep** Zeikl. 17 april Honigbij, van der Valk, Batavia Sirius, Mulder, dito Herman de Ruiter, Feynt, dito Clio, Wijnmalen, dito Maria Catharina, de Bos, dito Isabella, Fidey, Konstant. Haren, Boer, Genua

New-York Aangek. 3 april Tuisco, Dannemann, Rott. Agnes, Lytle, Padang 4 Hoop, Kiers Kok, Triest Uitgeklaard. 4 Bosphorus, Kruisinga, Amst. **Genua** Aangek. 15 april Betje Pronk, Vos, London **Gibraltar** Aangek. 9 april Charlotte, Clase, Soerabaja 10 Cornelia, Albers, Antwerpen Noach S. Lotinga, Bakker, Rio-Janeiro n. Triest 11 Hendrika Jantina, Leeuwe, Liverpool en Malaga Uitgeklaard. 7 Verwisseling, v. d. Weyden, Lissabon 9 Maria Johanna, v. d. Gaauw, Malta

Bordeaux Vertr. 16 april Cornelia Jantina, Kwint, Rostock **Havre** Vertrokken 16 april Elsing Jantina, Dijk, (v. Stettin) Rouaan **Liverpool** Vertr. 13 april Augusta, Rabe, Galatz Uitgeklaard. 18 Maria Anna, Rutters, Riga

In lading. Sia Elisabeth, Boerhave, Pernau Broederschap, Brugts, Nerva **Bristol** Aangek. 18 april Balmoral (st.), Lovius, Rott. **Gloucester** Aang. 18 april Wietska, Bos, Rotterdam **Falmouth** Vertr. 18 april Jantina Kobina, de Jonge, (v. Corunna) Liverpool **Portsmouth** Vertr. 18 april Donna Johanna, Borst, (v. Delfzijl) Maroim **Dungeness** Gepass. 18 april Barteld Herman, Rasker, Newcastle n. Sevilla *Ter reede* Cornelia, Meijer, Rott. n. Jersey Gepass.

Deal Aangek. 18 april Leo Sinnige, Karsies, Liverpool n. St. Petersburg **Newhaven** Aangek. 17 april Active, Fieldgate, Rotterdam **Londen** Uitgekl. 18 april Flecke Jowier, de Weerd, Stettin Catharina, Bakker, Elsenaur *In lading.* Elbrendina, Atzema, Dantzig **Gravesend** Aangek. 18 april Karen Cecilia, Bergström, Soerabaja 19 Cornelia Catharina, Hagedoorn, Gothenb. Eendragt, Kamminga, Dantzig **Hartlepool** Vertr. 18 april Civility, Percy, Amsterdam Windsor, Playford, dito **Shields** Vertr. 18 april Jacoba, Rott. Mary & Dorothy, dito **Antwerpen** Vertr. 19 april Agatha Hendrika, Bernardus, Flensburg **Hamburg** Aangek. 18 april Grietina Hillech., Sprik, Rotterdam **Altona** Aangek. 18 april Gezina Geertruida, Bontkes, Rio-Janeiro

Maria Christina, Voss, Soerabaja **Harburg** Aang. 18 april Mina, v. Laten, Rotterdam **Cuxhaven** Binneg. 18 april Hendrika, Boswijk, Noorwegen n. de Ems **Bremerhav.** Aang. 18 april Anna Maria, Henriette, Zwanenburg, Santos **Swinemunde** Vertr. 15 april Frouke Denekamp, Heins, Groningen **Rugenwalde** Aang. 10 april Verwachting, Gnodde, Stettin **Dantzig** Aangek. 15 april Hermanna Das, Das, Londen **Pillau** Vertr. 16 april Frouwina Elisabeth, de Jonge, Londonderry **Bolderaa** Aangek. 13 april Grunus, Hesse, Wolgast 14 March, Catharina, Mulder, dito **Bergen** Aangek. 6 april Trijntje Doornbos, Middel, Delfzijl 7 Willemina, Visser, Amst. Willemina, Kolkman, d.º 8 Henriette, Wever, d.º Epimachus, de Boer, dito Albert van Panhuys, v. d. Ley, Harlingen 11 Jonge Andries, Steffens, Rotterdam 13 Eetina, Oldenburger, Nieuwe Diep Catharina, Feiken, Delfzijl Vertrokken. 6 Hendrika Margrietha, Korte, Rusland 7 Annegina, v. d. Woude, dito Sophia Maria, v. Slooten, dito Klasina Arendina, Brongers, dito **Landserona** Aangek. 14 april Willem, Steffens, Schiedam Vertrokken. 13 Kirstine Margrethe, Abrahamsen, Holland **Kopenhagen** Aangek. 16 april Otto & Olaf, Kähler, Libau n. de Maas

Jantje Tuinema, Sikkens, Nizza **Elseneur** Aangek. 16 april Drie Broeders, Mooi, Rott. n. Memel Frigga, Andersen, Windau n. Schiedam Alida, Sprik, dito n. dito Gepasseerd. 15 Alberdina Tjetskina, v. d. Bos, Dantzig n. Amsterdam Heerenveen, Prins, Memel n. Dundee 17 Ned. kof G R n.º 76, van Groningen **Tonningen** Aangek. 15 april Christine, Backsen, Malmoe n. Schiedam 16 Vrouw Renske, Konterman, Hadersleben n. Holland

met verlies van rusten en zeilen alhier binnengeloop. **Elseneur** 16 april. De Ned. galjoet Hillechina Alida, kapit. Meijer, alhier binnen (bevorens gemeld), is onderzocht en moet lossen om te repareren. — 17 april. De Ned. kof Vollenhove, kapit. te Velde, van Koningsbergen n. Engeland, kwam heden morgen met het onder zeil gaan te digt bij den zuiderhavendam en moest het anker uitbrengen; is echter met assistentie onder zeil gebragt.

—o— **Gepraaid:** Door kapit. v. Bentveld (Diligentia), te Brouwershaven binnen: Den 8 febr., op 34º 50' ZB. en 23º OL., de Eng. bark Palestina, v. Penang naar Londen. Den 16 febr., op 26º 55' ZB. en 6º 45' OL., het Ned. fregatschip Amazone, van Banjoewangie n. Amst. Den 10 maart, op 1º 55' NB. en 21º 40' WL., het Engelsch fregatschip Kate Carnie, van Glasgow naar Singapore. Den 16 maart, op 7º 52' NB. en 27º 52' WL., het Eng. fregatschip Coriolanus, van Bombay naar Liverpool. Den 29 maart, op 24º NB. en 37º 20' WL., de Deens. schooner Maria, van Hamburg n. Hayti; 38 d. reis. Op de hoogte van Dungeness gepasseerd een Ned. brik, toonende Amsterd. nommervlag met n.º 551, zijnde kapit. Rink Fijn. —o— **Rivierberigt.** **Rotterdam.** Hoog water 21 april: 1ste getijde 5 ure 51 min.; 2de getijde 6 ure 15 min. **Arnhem.** Waterhoogte 19 april 2.81 el. **Keulen.** Rivierhoogte 19 april 12 v. 2 d. Rijn.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyne,
te Rotterdam.